

ת"פ 55449/03/21 - מדינת ישראל נגד ליאור גבאי

בית משפט השלום בקרית

ת"פ 55449-03-21 מדינת ישראל נ' גבאי

בפני **כבוד השופטת סימי פלג קימלוב**
מדינת ישראל
מאשימה
נגד
נאשמת
ליאור גבאי

החלטה

בקשה לביטול כתב אישום מטעמים של הגנה מן הצדק

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו שני אישומים כמפורט להלן:

אישום מספר 1 :

הנאשמת היא לקוחה קבועה בבית עסק "המרכז לקוסמטיקה ויופי" בקרית מוצקין ובניהולה של הגברת מיטל סויסה (להלן: "המתלוננת"). בתאריך 9.10.18 בשעה 10:29 או בסמוך לכך, נכנסה הנאשמת אל בית העסק לאחר שקבעה תור לטיפול קוסמטי, או אז פגשה במתלוננת ומיד אמרה לה: "מה את מעלה תמונה עם ספר תורה יא חתיכת זונה". באותן נסיבות פשטה הנאשמת את בגדיה, התיישבה על מיטת הטיפולים ואמרה למתלוננת: "יאללה יאללה יא זונה תעשי את העבודה שלך". כאשר ביקשה המתלוננת מהנאשמת להסביר מדוע היא פונה אליה בלשון כזו, איימה הנאשמת על המתלוננת באופן שאמרה לה: "תסתמי אם לא אני אעייף לך סטירה".

בגין אישום זה מיוחסת לנאשמת עבירת איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

אישום מספר 2 :

השוטר אילן קדוש שירת בזמנים הרלוונטיים לכתב אישום כמש"ק קרית מוצקין (להלן: "השוטר קדוש"). השוטר דניאל בן חמו שירתה בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום כסיירת ביחידת הסיור של תחנת המשטרה בזבולון (להלן: "השוטר דניאל"). בתאריך 4.11.18 בשעה 16:16 לערך, התקשר השוטר קדוש במסגרת תפקידו אל הטלפון הנייד של הנאשמת במטרה לזמנה לחקירה בעקבות האירועים מושא האישום מספר 1, או אז ולאחר שהשוטר קדוש הציג עצמו בפניה כשוטר, אמרה לו הנאשמת: "אתה מטריד אותי, שמה עליך זין" וניתקה את השיחה. בהמשך ובזיקה לאותן נסיבות נדרשו השוטר דניאל והפקח חיים צליק אל ביתה של הנאשמת בקרית מוצקין, ולאחר שהתדפקו על דלת הבית, הזדהו אל מול הנאשמת כאנשי משטרה והודיעו לה כי היא דרושה לחקירה, הודיעה הנאשמת כי היא עסוקה

ולא יכולה לבוא. בנסיבות אלו הודיעה השוטרת דניאל לנאשמת כי היא מעוכבת לחקירה בגין איומים ובתגובה גידפה הנאשמת את דניאל ואמרה לה: **"אני לא באה איתך לשום מקום לך תזדייני"**. אז תקפה הנאשמת את השוטרת דניאל באופן שדחפה אותה בחוזקה והחלה לסגור את דלת הבית. השוטרת דניאל הספיקה למנוע מהנאשמת את סגירת הדלת תוך שהודיעה לה שהיא עצורה בגין תקיפת שוטרים והנאשמת השיבה: **"תעצרי אותי אני שמה עליך זין"**. באותן נסיבות בבואם של השוטרים דניאל וצליק לאזוק את הנאשמת, תקפה הנאשמת את השוטרת דניאל באופן שתפסה את ידה הימנית של השוטרת ושרטה אותה באמצעות ציפורניה, הכל תוך שהנאשמת מתפרעת באמצעות ידיה, מתנגדת לפעולת האיזוק וצורחת שהיא לא באה לשום מקום. במהלך ניסיון האיזוק ונוכח התנגדותה של הנאשמת אליו, תקפה הנאשמת פעם נוספת את השוטרת דניאל באופן ששרטה אותה בידה השמאלית באמצעות ציפורניה. בהמשך לאותן נסיבות בניידת המשטרה בדרכם של השוטרים דניאל וצליק אל תחנת המשטרה ביחד עם הנאשמת, איימה הנאשמת על דניאל באומרה לה: **"אם לא הייתי עם אזיקים הייתי מזיינת אותך"**.

בגין אישום זה מיוחסת לנאשמת עבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין ועבירת איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. טרם מתן תשובה לכתב האישום טענה הסנגורית טענה מקדמית והגישה בקשה לביטול כתב אישום מכוח דוקטרינת הגנה מן הצדק לפי סעיף 149(10) לחסד"פ וטענה לשיהוי בהגשת כתב האישום.

3. בבקשה טענה ב"כ הנאשמת כי הגשת כתב האישום בעניינה היתה בחריגה מהנחיית היועץ המשפטי לממשלה מספר 4.1202 - "משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום" (להלן: "הנחיית היועמ"ש") וטענה עוד להפרת הוראות סעיף 57א לחסד"פ ועל כן בנסיבות העניין הרי שקמה לנאשמת טענה של הגנה מן הצדק שיש בה כדי להוביל לביטול כתב האישום.

4. טוענת הנאשמת בבקשה שבעניינה של הנאשמת נפתחו שני תיקים, האחד פל"א 449583/18 בגין אירוע מיום 9.10.18 בחשד לעבירת איומים ופל"א 492133/18 בגין אירוע מיום 4.11.18 בחשד לעבירות של תקיפת שוטרי במילוי תפקידו, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור (להלן: "תיקי החקירה").

5. טוענת הנאשמת שתיקי החקירה הועברו מהיחידה החוקרת ליחידת התביעות ביום 10.4.19 ועל כן בשים לב להנחיית היועמ"ש בעבירות עוון ייתן תובע החלטתו בעניין תיק חקירה מוקדם ככל האפשר ולא יאוחר מ - 12 חודשים לאחר שקיבל את תיק החקירה, קרי לשיטתה של הנאשמת כתב האישום בעניינה של הנאשמת היה אמור להיות מוגש לא יאוחר מיום 10.4.20 והוא הוגש ביום 22.3.21 בחלוף תקופה של 23 חודשים ו - 15 יום לאחר הגעת תיקי החקירה אל יחידת התביעות. טוענת הנאשמת שטענת המאשימה בתגובתה שנמסרה לב"כ הנאשמת לפיה בוצעו השלמות חקירה אינן קשורות כלל לתיקי החקירה.

6. טוענת הנאשמת כי בעניינה מדובר בתיקי חקירה פשוטים שחקירתם הסתיימה סמוך להתרחשות האירועים וכי התנהלות הרשות החוקרת והרשות התובעת חורגת בצורה ניכרת מהנהלים המחייבים אותם. לפיכך, הגשת כתב אישום תוך הפרת הוראות סעיף 57א לחסד"פ מקימה למבקשת טענת הגנה מן הצדק שיש בה להוביל לביטול כתב

האישום כנגדה.

תגובת המאשימה

7. בתגובתה המאשימה טענה כי יש לדחות את הבקשה. טוענת המאשימה בתגובתה שבתאריך 10.4.19 הועברו שני תיקי החקירה לבחינה בפרקליטות מחוז חיפה. תיקים אלו התקבלו בפרקליטות מחוז חיפה ביום 1.5.19 וביום 24.11.19 הוחלטה על ידי הפרקליטות כי התיק יועבר לבחינת לשכת התביעות זבולון. תיק החקירה נקלט בשלוחת תביעות זבולון בתאריך 5.12.19.

8. עם קליטתו של התיק והעברתו לתובע ולאחר שזה בחן את התיק כבר ביום 24.12.19 נתבקשו השלמות חקירה ובכללן חקירת המתלוננת וכן קם הצורך (עוד בשלב טענות שהועלו על ידי הנאשמת) לקבל אישור להגשת כתב אישום על ידי המחלקה לחקירת שוטרים (להלן: "מח"ש") וזה נתקבל לאחר פניית התובע, בתאריך 25.12.19.

9. בתאריך 7.1.21 שב התיק מהשלמות חקירה שהתבקשו לעיונו של התובע מהיחידה החוקרת השלמה נוספת/ הבהרת תגובה ועם השבת התיק לידי הוגש כתב האישום ביום 22.3.21.

10. טוענת המאשימה כי צודקת הנאשמת בטענה שעל פי הנחיות היועמ"ש סעיף 4 (2)(ב) בעבירות מסוג עוון ובעבירות מסוג פשע שדין עשר שנות מאסר על התביעה לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך 18 חודשים. אך יחד עם זאת, מאותה הנחיה ניתן ללמוד כי "מניין התקופות המצוינות לעיל יחל ביום מועד קליטת התיק בתביעות ועד למועד קבלת החלטה הסופית בדבר העמדה לדין או סגירת התיק..."

טוענת המאשימה שעוד מצוין בהנחיה זו כי פרק הזמן שממועד ההוראה להשלמת חקירה ועד להעברת חומר החקירה בחזרה לתובע לאחר השלמת החקירה אינו מובא במניין משך החקירה ככל ואינו עולה על שישה חודשים.

טוענת המאשימה כי בהתבסס על הנתונים המפורטים לא חרגה המאשימה מהמועדים הקבועים בהנחיית היועמ"ש שקיבלה תוקף בחודש ינואר 2021. ההנחיה הקודמת לטענת המאשימה איננה רלוונטית לענייננו.

תשובת הנאשמת לתגובה

11. טוענת הנאשמת בתשובתה שפעולת השלמת החקירה היתה חקירתה של הנאשמת באזהרה ובוצעה ביום 14.9.20 וכי חלף זמן ניכר של שנה וחמישה חודשים ומדובר בפרק זמן החורג מפרקי הזמן הקבועים בנהלי משך החקירה שנקבעו. ממשיכה וטוענת הנאשמת כי אף על פי שיטתה של המאשימה הרי שחלף פרק זמן של למעלה משישה חודשים מביצוע השלמת חקירה שהתבקשה.

דין והכרעה

עמוד 3

12. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי בבקשה ובתגובות שוכנעתי כי דין הבקשה להידחות.

13. סעיף 149(10) לחסד"פ קובע, כי ניתן לבטל כתב אישום בנסיבות בהן "הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

14. בהתאם להלכה הפסוקה יש לבחון את הטענה בשלושה שלבים. ראשית, בחינת עוצמת הפגם שבהתנהלות המאשימה; שנית, איזון בין הערכים הנוגדים, היינו אם בהתחשב בכלל נסיבות העניין והאינטרסים הנוגדים, יש בקיומו של ההליך הפלילי משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות; שלישית, בחינת הסעד המידתי הראוי בגין ההפרה (ע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ** (31.3.05)). בית המשפט העליון קבע, כי גם אם נקבע, כי קרתה תקלה או הייתה התנהלות בלתי ראויה, היא לא תביא בהכרח לביטול כתב האישום ויש לבדוק דרכים חלופיות, קיצוניות פחות מביטול כתב אישום לריפוי הפגם. יש צורך לאזן בין מהות התקלה לבין האינטרס הציבורי שבביטול האישום (בש"פ 9130/07 **מוחמד נאסר נ' מדינת ישראל** (1.11.07)).

15. הנטל הוא על הטוען להגנה מן הצדק, להוכיח, כי קיים פגם מהותי ומשמעותי בהתנהלות המאשימה, באופן שהגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי, פוגעים מהותית בתחושת הצדק וההגינות. אין מדובר בפגם מינורי או שולי ויש להוכיח, כי הפגם הוא מהותי במידה כזו המצדיקה את ביטול האישום, בהתחשב בכלל האינטרסים של המשפט הפלילי.

16. הנחיה מספר 4.1202 להנחיות היועמ"ש שעניינה "**משך טיפול התביעה עד להגשת כתב האישום**" נועדה לקבוע מדיניות בתחום סדרי הדין מכוח סמכות שניתנה ליועץ המשפטי לממשלה בחוק שכבר עמד בתוף בעת תיקון ההנחיה.

17. למען שלמות התמונה אציין כי הנחיה 4.1202 מחודש אוגוסט 2010 תוקנה בחודש מרץ 2020. וכן אוסיף כי ביום 10.1.19 תוקן סעיף 57א לחסד"פ ונכנס לתוקף ביום 10.10.19.

תחולתה של ההנחיה החדשה היא אקטיבית ופועלת על מצב הדברים כפי שהוא ביום כניסתה לתוקף לפיכך היא חלה על תיקים שכתב האישום בהם הוגש לאחר כניסתה של ההנחיה לתוקף, גם אם החקירה בהם נסתיימה והם היו בטיפול רשויות התביעה טרם כניסת ההנחיה החדשה לתוקף. לפיכך, הנחיה המתייחסת לפרקי זמן של 12 חודשים איננה רלוונטית בענייננו ובחינת משך הטיפול של רשויות התביעה ייבחן רק על פי ההנחיה החדשה.

18. במקרה דנן, בתאריך 5.12.19 נקלט התיק בלשכת התביעות זבולון לאחר שהועבר על ידי פרקליטות מחוז חיפה. עם קליטתו של התיק סברה המאשימה כי יש מקום לקבל השלמות חקירה בתיק, לרבות חקירת הנאשמת וכן קבלת אישור מח"ש להגשת כתב אישום. אישור מח"ש התקבל כבר ביום 25.12.19. התיק חזר מהשלמות חקירה ביום 7.1.21 ואכן חלף זמן ניכר מאז התיק הועבר להשלמות חקירה ועד שחזר ללשכת התביעות מעבר לאמור בהנחיה. בשלב זה חומר החקירה לא עומד לעיוני והצדדים אף לא הגישו אותו ועל כן אינני יכולה לבחון את היקף

פעולות החקירה ואם הצדיקו את התארכות משך הזמן לביצוען.

19. מיום חזרת תיק החקירה מהשלמות ביום 7.1.21 חלף זמן קצר ביותר עד להגשת כתב אישום ביום 22.3.21. תיק החקירה נקלט בלשכת התביעות ביום 5.12.19 וכתב האישום הוגש ביום 22.3.21 ועל כן חלפו כ - 15 חודשים מיום קליטת התיק בלשכת התביעות ועד להגשת כתב אישום. מתקופה זו יש לנכות את פרק הזמן שהתיק היה בשלמות חקירה מיום 24.12.19 ועד ליום 7.1.21. תקופה זו לא תובא במניין הימים.

20. אכן, תהיינה נסיבות ששהיו כבד, אשר גרם נזק ממשי ומהותי ליכולתו של נאשם להתגונן, יכול ויביא לביטול כתב האישום. יחד עם זאת, "אין להפוך את ההגנה מן הצדק למכשיר לקיצור תקופת ההתיישנות הקבועה בחוק ויש להקפיד על כך שתיוותר מכשיר להגשמת עקרונות של הגינות וצדק" (ע"פ 6922/08 פלוני נ' מדינת ישראל (12.5.09), פסקה 36).

21. בע"פ (עליון) 6922/08 פלוני נ' מדינת ישראל, הביעה כב' השופטת ע' ארבל דעתה בנושא של שיהוי בהגשת כתב אישום (ביחס לעבירות מין), בכתבה דברים אלה:

"... נקודת המוצא, להשקפתי, הינה כי שיהוי של למעלה מחמש שנים בהגשת כתב אישום, הוא שיהוי בלתי סביר גם בהינתן העומס המוטל על מערכות האכיפה. שיהוי שכזה כורך עמו ממילא פגיעה בזכויות הנאשם הנאלץ להתנהל משך שנים בחוסר ודאות..."

עוד נקבע שם, כי אל מול הפגם שבשיהוי, על בית המשפט לבחון את מידת חומרת העבירה ואת תשתית הראיות שנאספה כנגד הנאשם. נקבע, כי לנוכח העובדה שהשיהוי בהגשת כתב האישום לא נעשה בזדון, אזי ביטוי צריך לבוא בגזירת העונש בלבד.

21. בענייננו, לא היה כל שיהוי בהגשת כתב האישום. היה שיהוי של למעלה משישה חודשים בחקירה, אך אין לומר, כי מדובר בשיהוי לא סביר המצדיק צעד קיצוני של ביטול כתב האישום. לכך יש להוסיף את העובדה שהנאשמת לא הבהירה באיזה אופן נפגעה הגנתה בשל השיהוי בחקירה.

נוכח כל האמור, הטענה לשיהוי בחקירה או בהגשת כתב האישום דינה להידחות.

המזכירות תמציא לצדדים

ניתנה היום, ד' אדר ב' תשפ"ב, 07 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.